retter foretage rettelsen af samtlige typer prøver. Arbejdet i forbindelse med en udvælgelsesprøve foregår forskriftsmæssigt, når rettelsesmetoderne ikke er forskellige fra ansøger til ansøger, og når udvælgelseskomitéen, selv om den benytter bisiddere ved rettelsen af visse prøver, har det afgørende ord.

3. Tavshedspligten vedrørende udvælgelseskomitéers arbejde tjener til at sikre komitéernes uafhængighed og objektivitet i arbejdet ved at beskytte mod enhver udefra kommende indblanding eller pression. Denne pligt er således til hinder for, dels at der videregives oplysninger om de enkelte komitémedlemmers stillingtagen, dels at der afsløres forhold, som angår en vurdering af de enkelte ansøgere eller disse indbyrdes. Pligten er ikke til hinder for en blot og bar videregivelse af en oplysning om proceduren for den faktiske fortsættelse af rettelsesarbejdet, når denne meddelelse ikke har kunnet gribe ind i en objektiv afvikling af arbejdet i udvælgelseskomitéen.

RETSMØDERAPPORT
i sag 40/86 *

I — Sagsfremstilling

1. Georges Kolivas blev med virkning fra den 16. marts 1981 udnævnt til tjenestemand på prøve i lønklasse LA 7 i Generaldirektorat IX i Kommissionen og fastansat som tjenestemand i samme lønklasse den 16. december 1981.

2. I udtalelse nr. 2/76 af 26. april 1976 udtalte Det Paritetiske Udvalg i Kommissionen, at det ikke var passende, at ansættelsesmyndigheden i denne sin egenskab var repræsenteret i udvælgelseskomitéerne i forbindelse med udvælgelsesprøver. Udvalget anbefalede, at der blev oprettet udvælgelseskomitéer med færre medlemmer omfattende en formand, et af ansættelsesmyndigheden udpeget medlem, et af Personaleudvalget udpeget medlem og hertil et sådant antal suppleanter og bisiddere, at samtlige hindringer for disse komitéers funktion blev fjernet. Det Paritetiske Udvalg henstillede til ansættelsesmyndigheden, at den ikke til formand for en udvælgelseskomité udpegede ledende ansatte fra et generaldirektorat eller en tjenestegren, når udvælgelsesprøven udelukkende gjaldt stillinger i deres tjenestegren. I udtalelsen hed det, at en række medlemmer af Det Paritetiske Udvalg var klar over, at det umiddelbart var vanskeligt at føre princippet ud i livet for Sprogtjenestens vedkommende.

3. Kommissionen besluttede i 1982 at afholde interne udvælgelsesprøver for at be-

* Processprog: Fransk.

sætte stillinger som græsksprogede ledende oversættere og revisorer.

4. Den 7. april 1983 tilstillede formanden for Personalets Centraludvalg Foucault generaldirektøren for personale Valsesia en note angående en række berigtigelser til referatet fra et møde af 25. marts 1983 med generaldirektøren for Personale og Administration Morel vedrørende planerne om de interne udvælgelsesprøver KOM/LA/10/82 og KOM/LA/11/82. I nævnte note gjorde Foucault gældende, at Morel havde accepteret, at afholdelsen af udvælgelsesprøver for at undgå al kritik skulle ske med en udvælgelseskomité, der var helt uafhængig af den græske oversætterenheds aktuelle struktur. Ved note registreret den 13. april 1983 svarede Valsesia, at »det, så vidt han huskede, aldrig var blevet besluttet at nedsætte en udvælgelseskomité på så radikale vilkår«, men at det for at opnå maksimal sikkerhed var blevet bestemt, at udvælgelseskomitéerne skulle overveje at udnævne eksterne bisiddere for at foretage dobbeltrettelse af prøverne, idet der herved eventuelt anvendtes lingvistkolleger fra andre institutioner for at opretholde de for »fællesskabsstilen« fornødne referencer; endvidere, at han for så vidt angik selve udvælgelseskomitéerne omvendt var af den mening, at det ville være logisk, om ét ud af de tre medlemmer (formanden medregnet) kunne hentes i de græske oversættelsesenheder internt.

5. Morel tilskrev den 28. juni 1983 som svar på en skrivelse fra Personaleudvalget af 21. juni 1983 om udpegelsen af Christoyannopoulos som formand og Stefanidis som supplerende formand for de omhandlede Udvælgelseskomitéer Foucault, at administrationen ikke agtede at anfægte ånden i udtalelse nr. 2/76, men at visse medlemmer af Det Paritetiske Udvalg allerede oprindelig havde været klar over vanskelighederne ved at anvende denne ordning på Sprogtjenesten. Han konstaterede, at noteveksIingen i april 1983 mellem Valsesia og Foucault klart stillede i udsigt, at formanden for udvælgelsesprøverne eventuelt kunne komme fra de græske oversætterenheder internt og erklærede, at Udvælgelseskomitéens sammensætning opretholdtes, idet der var blevet truffet foranstaltninger med henblik på at sikre en fuldstændig objektivitet ved rettelsen af prøverne.

6. Efter afholdelsen af udvælgelsesprøverne KOM/LA/10/82 og KOM/LA/11/82 tilstillede Foucault den 19. december 1983 Morel en note, hvori han skrev, at det tilsyneladende havde vist sig at være rigtigt, at beslutningen om at vælge lederne af de enheder, som næsten samtlige ansøgere kom fra, til formand og stedfortrædende formand, havde medført visse ulemper, også bortset fra spørgsmålet om en sådan beslutnings forenelighed med Det Paritetiske Udvalgs udtalelse nr. 2/76, og han anmodede om en drøftelse af spørgsmålene i forbindelse med afholdelsen i 1984 af den anden række udvælgelsesprøver med henblik på besættelse af stillinger som græsksprogede sprogrevisorer og ledende oversættere.

Morel meddelte i sit svar herpå af 6. januar 1984, at der efter hans opfattelse ikke ville være vanskeligheder i forbindelse med en sådan drøftelse, og at der i marts 1983 havde været enighed om i begyndelsen af 1984 at afholde endnu en række interne udvælgelsesprøver (på de samme betingelser) med henblik på at besætte endnu ledige stillinger.

7. I begyndelsen af 1984 afholdt Kommissionen endnu en række udvælgelsesprøver, og sagsøgeren deltog i de interne udvælgelsesprøver på grundlag af prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve (KOM/LA/4/84 og KOM/LA/5/84). Prøven fandt sted i november 1984, og Udvælgelseskomitéen havde følgende sammensætning:

Formand: A. Clarke
Suppleant (stedfortrædende formand): G. Junior

Medlem: A. Christoyannopoulos
Suppleant (stedfortrædende medlem): D. Stefanidis

Medlem af Personalets Centraludvalg: R. Van Campenhout
Suppleant: Morgan

Christoyannopoulos var chef for Den græske Oversættelsesafdeling i Kommissionen i Bruxelles indtil august 1985, hvor han blev forflyttet til en anden afdeling. Stefanidis var afdelingschef og er i dag chef for Den Græske Oversættelsesafdeling i Kommissionen i Luxembourg. Han virkede fra august 1985 som medlem af Udvælgelseskomitéen.

I meddelelserne om udvælgelsesprøverne var det angivet, at de skriftlige prøver ville blive bedømt efter en karakterskala fra 0 til 20 points, samt at de ansøgere, der havde opnået mindst 12 points i hver enkelt af de fire skriftlige prøver ville få adgang til den mundtlige prøve.

8. Da rettelsen af prøverne endnu ikke var afsluttet i maj 1985, gav Christoyannopoulos, ifølge et referat til Personaleudvalget af 10. juni 1985, den 15. maj 1985 på et orienteringsmøde i Bruxelles en redegørelse for Udvælgelseskomitéens arbejde med henblik på at berolige personalet. Fremdeles ifølge referatet havde der vist sig at være en betydelig forskel for de fleste ansøgeres vedkommende mellem de bedømmelser der var blevet foretaget af de to eksterne rettere, hvorfor Udvælgelseskomitéen ifølge Christoyannopoulos enstemmigt havde besluttet at lade gennemføre en tredje rettelse af en ekstern sagkyndig, der også var blevet valgt med samtykke fra personalets repræsentant. Det tilføjedes, at prøverne var blevet omnummereret for at sikre anonymitet. Stefanidis gav sit personale i Luxembourg de samme oplysninger.

9. Ved skrivelse af 28. maj 1985 gav kontorchefen for »Ansættelser«, Junior, efter anmodning fra Udvælgelseskomitéerne formanden for Personalets Centraludvalg meddelelse om de uoverstigelige vanskeligheder, som var indtrådt under drøftelserne vedrørende de med de skriftlige prøver forbundne problemer, hvilke vanskeligheder havde ført »til en fuldstændig ødelæggelse af samarbejdsånden, der truede med at blive til skade for ansøgernes interesser«; under disse omstændigheder anmodede han Personaleudvalget om at udpege et andet fast medlem, idet Udvælgelseskomitéerne i mellemtiden ville fortsætte deres arbejde med deltagelse af suppleanten. Anmodningen herom blev ikke imødekommet.

10. Ved skrivelse af 13. november 1985 meddelte Junior sagsøgeren, at Udvælgelseskomitéen på grundlag af hans karakterer ved de skriftlige prøver ikke havde kunnet give ham adgang til de mundtlige prøver. Af de tidligere nævnte skrivelser fremgik, at sagsøgeren havde opnået tre utilstrækkelige karakterer ud af fire ved udvælgelsesprøven KOM/LA/4/84 og en utilstrækkelig karakter ud af fire i udvælgelsesprøven KOM/LA/5/84.

11. Den 2. december 1985 skrev sagsøgeren til Junior og bad ham om at få tilstillet de

karakterer, han havde fået ved hver af de tre rettelser.

12. Junior svarede den 18. januar 1986 Kolivas, at Udvælgelseskomitéen ikke mente sig i stand til at meddele, hvorledes den var nået frem til sine afgørelser i hans tilfælde, eftersom Komitéernes arbejde er hemmeligt.

II — Skriftveksling og parternes påstande

1. Den af Georges Kolivas anlagte sag blev registreret på Domstolens Justitskontor den 12. februar 1986.

2. Domstolen har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den har anmodet Kommissionen om skriftligt at besvare et spørgsmål; dette spørgsmål er blevet besvaret fristmæssigt.

3. Sagsøgeren *Georges Kolivas* har nedlagt følgende påstande:

1) før realitetspåkendelse pålægges det sagsøgte at fremlægge:

   — referaterne fra Udvælgelseskomitéernes møder;

   — resultaterne af de evalueringer, de to eksterne græske bisiddere og den tredje retter har foretaget;

   — de i den tredje rettelse deltagende bisidderes navn, stilling og kvalifikationer;

   samt

   — at påhøre forklaring fra medlemmerne af Udvælgelseskomitéerne for de omtvistede udvælgelsesprøver, navnlig fra det medlem, der er udpeget af Personaleudvalget, og om hvis udskiftning der er fremsat anmodning.

2) annullation af de beslutninger, som Udvælgelseskomitéerne for udvælgelsesprøverne KOM/LA/4/84 og KOM/LA/5/84 har truffet om ikke at give sagsøgeren adgang til de mundtlige prøver, og som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelser af 13. november 1985 fra Junior, kontorchef for »Ansættelser«.

3) sagsøgte tilpligtes at afholde samtlige omkostninger i sagen.

4. Sagsøgte, *Kommissionen* har nedlagt følgende påstande:

— frifindelse;

— spørgsmålet om sagens omkostninger afgøres efter gældende ret, idet sagsøgte forbeholder sig samtlige rettigheder.

III — Parternes anbringender og argumenter

Kolivas har støttet sin påstand på tre anbringender:

A — Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3 og stk. 4, i Tjenestemandsvedtægtens bilag III.

B — Overtrædelse af artikel 6 i bilag III til nævnte vedtægt.

C — Overtrædelse af de almindelige retsgrundsætninger om beskyttelsen af den berettigede forventning og om billighed.

A — *Overtrædelse af artikel 5, stk. 3 og stk. 4, i bilag III til vedtægten*

1. *Kolivas* har efter en analogi af generaladvokat Lenz' argumentation i forslag til afgørelse af 28. november 1985 i sag 143/84 (dom af 6. februar 1986, Vlachou mod Revisionsretten, Sml. s. 459 ff.) og under henvisning til Domstolens dom af 14. december

1965 (Morina mod Parlamentet, 21/65, Sml. s. 159) for så vidt angår de adgangsbetingelser, som det er nødvendigt at supplere, anført, at Udvælgelseskomitéen, før den gennemførte rettelser af de skriftlige prøver og hørte de ansøgere, der havde fået adgang til de mundtlige prøver, burde have fastlagt de vurderingskriterier, der skulle gælde for de skriftlige og mundtlige prøver, og ved hvilke det skulle sikres, at prøverne blev undersøgt objektivt og uden vilkårlighed. I det foreliggende tilfælde besluttede Udvælgelseskomitéen i første omgang at lade to uafhængige bisiddere rette prøverne, og efter at den var blevet bekendt med resultaterne at lade en tredje bisidder foretage endnu en rettelse. Der er intet blevet oplyst om, hvorledes Udvælgelseskomitéen bedømte ansøgernes respektive resultater. Der er intet blevet oplyst over for ansøgerne om begrundelsen til Udvælgelseskomitéernes beslutning om at give eller nægte dem adgang til de mundtlige prøver, og de karakterer, sagsøgeren har opnået hos hver af de anvendte bisiddere er ikke blevet meddelt ham, selv om han har fremsat anmodning herom.

Sagsøgeren gør gældende, at han herefter ikke kan være sikker på, at bedømmelsen af de skriftlige prøver er sket objektivt og uden vilkårlighed. Heraf følger, at beslutningerne om at nægte at give ham adgang til de mundtlige prøver er ulovlige.

Kommissionen kan ikke nøjes med at hævde, at beslutningen om at rette prøverne en tredje gang kun blev truffet i alle ansøgeres interesse og henhører under Udvælgelseskomitéens selvstændige beføjelser og sikres af dens uafhængighed. Påstanden herom modsiges af de påtagne forpligtelser og af fakta.

Administrationen havde nemlig lovet at afholde de omtvistede udvælgelsesprøver på samme betingelser som de foregående prøver og inden for rammerne af foranstaltninger til sikring af en fuldstændig objektivitet ved rettelsen af prøverne, der i det foreliggende tilfælde skulle tilvejebringes ved, at prøverne blev rettet to gange af eksterne bisiddere, som var helt uafhængige af ansøgernes i Udvælgelseskomitéerne deltagende overordnede.

Udvælgelseskomitéen har herefter ikke kunnet gå ud over udvælgelsesprøvens procedure, således som administrationen havde fastlagt den.

Det står fast, at der fanhyddt en tredje rettelse sted i alt fald for visse ansøgeres vedkommende i nærværelse af Udvælgelseskomitéens medlemmer, dvs. i nærværelse af ansøgernes overordnede, og den tredje retter kunne være blevet påvirket af disse overordnedes meninger. Dette har påvirket den procedure, som førte til beslutningen, idet ansøgerne således ikke har haft mulighed for at tage stilling til de overordnedes udtalelser (jfr. Domstolens dom af 11. marts 1986, Adams mod Kommissionen, 294/84, præmisserne 23 og 24, Sml. s. 977, 984).

Ifølge sagsøgeren har den tredje retter og Udvælgelseskomitéen tilsyneladende også tilsidesat princippet om ligebehandling ved at acceptere at rette en række prøver i nærværelse af medlemmer af Udvælgelseskomitéen, mens dette ikke var tilfældet for andre prøvers vedkommende.

Sagsøgeren har derudover gjort gældende, at der ikke har været sikkerhed for upartiskhed hos de bisiddere, som foretog den tredje rettelse i strid med administrationens løfte i 1985 om ved rettelse to gange at benytte lingvistkolleger fra andre institutioner. I nævnte løfter lå implicite, at man forpligtede sig til ikke at forelægge prøverne for tjenestemænd i Kommissionen. Denne garanti er tilsyneladende ikke blevet opfyldt i det foreliggende tilfælde.

Sagsøgeren har under henvisning til Junior's brev af 28. maj 1985, hvori der stilles krav om, at det af Personaleudvalget udpegede medlem af Udvælgelseskomitéen erstattes af et andet medlem, gjort gældende, at der ikke har været enighed i Udvælgelseskomitéen.

Det forekommer endelig sagsøgeren, at Udvælgelseskomitéen kun har taget hensyn til den tredje retters evaluering.

Sagsøgeren har anmodet Domstolen om på baggrund af de påståede uregelmæssigheder at pålægge Kommissionen at fremlægge Udvælgelseskomitéens mødereferater, resultaterne af de to eksterne bisidderes og den tredje retters evaluering, samt navnet på og kvalifikationerne hos bisiddere, der foretog den tredje rettelse.

2. Efter *Kommissionens* opfattelse er anbringendet grundløst. Ifølge Kommissionen kan sagsøgeren ikke påberåbe sig analogien af Vlachou- og Morina-sagerne, eftersom der ikke er tale om at supplere adgangsbetingelserne for ansøgerne. Her drejer det sig om den objektive vurdering af prøverne, som Udvælgelseskomitéen kan foretage helt uafhængigt, hvilket Domstolen gentagne gange har fastslået, blandt andet i dommen af 9. oktober 1974 (Campogrande m. fl. mod Kommissionen, de forenede sager 112, 144 og 145/73, Sml. s. 957).

Udvælgelseskomitéen har i det foreliggende tilfælde fastslået en betydelig forskel mellem evalueringerne fra de to eksterne rettere og har enstemmigt besluttet en tredje rettelse ved en ekstern sagkyndig, der er forpligtet til at anvende de samme rettelseskriterier som de to første rettere.

Ifølge Kommissionen blev beslutningen herom taget i ansøgernes interesse for at gøre det muligt for Udvælgelseskomitéen at foretage en forskriftsmæssig vurdering af deres kundskaber. Denne beslutning henhører under Udvælgelseskomitéens egen beføjelse og sikres ved en sådan komités uafhængighed. Det er formålsløst at lede efter den positive retsforskrift, Udvælgelseskomitéen skal have overtrådt, eftersom dens beslutning øgede sikkerheden for en objektiv vurdering, og eftersom ansøgernes anonymitet er blevet respekteret. Udvælgelseskomitéen har slet ikke overtrådt artikel 5 i vedtægtens bilag III, ved at stille krav om en tredje rettelse på baggrund af de to første, eftersom det fortsat var den, der kontrollerede operationerne og forbeholdt sig retten til at vurdere i sidste instans.

Efter Kommissionens opfattelse hviler det første anbringende blot på simple gisninger, der skal få det til at se ud, som om Udvælgelseskomitéen havde ondskabsfulde hensigter over for sagsøgeren, der hævder, at den oprindelige rettelse i begge omgange faldt ud til hans fordel. Kommissionen kan ikke i sagens akter finde holdepunkter overhovedet for de påståede ulovligheder, idet Udvælgelseskomitéen i øvrigt på forhånd havde fastsat kriterierne for ansøgernes adgang til udvælgelsesprøven såvel som de rettelseskriterier, de tre rettere anvendte.

Kommissionen har fremhævet, at den som ansættelsesmyndighed er forpligtet til at respektere Udvælgelseskomitéens objektive uafhængighed for så vidt angår bedømmelsen af prøverne.

For så vidt angår anmodningen om detaljerede oplysninger vedrørende bedømmelserne gælder det, at Udvælgelseskomitéen og administrationen meddeler slutbedømmelserne, men de er absolut ikke forpligtet til at meddele ansøgerne de foreløbige karakterer, der ikke binder Udvælgelseskomitéen.

For så vidt angår sagsøgerens argument om, at afholdelsen af de to rækker udvælgelsesprøver burde være sket »på de samme betingelser«, har Kommissionen anført, at de førnævnte udtryk ikke kan binde Udvælgelseskomitéens hænder, for så vidt angår de foranstaltninger, den mener at kunne træffe suverænt med henblik på en objektiv vurdering af ansøgernes værdi.

Ifølge Kommissionen kan Udvælgelseskomitéen udmærket anse det for nødvendigt at foranstalte en tredje rettelse i en udvælgelsesprøve og ikke i en anden, uden at det derfor kan siges, at disse udvælgelsesprøver ikke afholdes på samme betingelser. Forskelle i vurderingen fra én udvælgelsesprøve til en anden er ikke blot uundgåelige, men også retmæssige, jfr. Domstolens dom i den tidligere nævnte Campogrande-sag, dom af 9. oktober 1974, præmis 29.

Kommissionen har gjort gældende, at den kritik, at Udvælgelseskomitéen bistod den tredje retter ved rettelsen af visse prøver, bygger på en forudsætning om, at ansøgernes anonymitet ikke blev respekteret, og at Udvælgelseskomitéen kunne identificere dem ved at se på prøverne. Det drejer sig her om en faktisk omstændighed, der ikke er bevist og aldrig kan blive det. Det måtte hermed således antages, at Udvælgelseskomitéen muligvis havde undersøgt prøverne grafologisk for at kunne genkende de ansøgere, hvis anonymitet var blevet tilsikret. Uden antydning af et bevis må anbringender af den art forkastes.

Da der ikke foreligger beviser, går Kommissionen i princippet ud fra, at Udvælgelseskomitéen har respekteret ansøgerens anonymitet, og herved mister argumentet om, at retteren muligvis blev påvirket af vurderinger, mod hvilke ansøgerne burde have haft mulighed for at forsvare sig, enhver relevans.

Kommissionen mener derfor, at den tredje retter ikke har overtrådt princippet om ligebehandling.

Kommissionen har tilføjet, at sagsøgeren ikke har godtgjort at have opnået en eller anden form for garanti for, at prøverne ikke ville blive rettet af tjenestemænd fra Kommissionen, ligesom denne påståede garanti ikke ses at være tilsidesat.

Selv om Udvælgelseskomitéen skulle have besluttet kun at tage karaktererne ved den tredje rettelse i betragtning — hvordan sagsøgeren så end er blevet bekendt hermed — er der ifølge Kommissionen ikke noget kritisabelt ved det. Kommissionen har under henvisning til præmis 52 i Domstolens dom af 9. oktober 1974 i den tidligere nævnte Campogrande-sag anført, at det hyppigt forekommer, at en udvælgelseskomité ændrer foreløbige karakterer under sine drøftelser enten opad eller nedad, således at dette med fuld ret bliver afgørende for udvælgelsesprøvens udfald for ansøgerne. Udvælgelseskomitéen kan derfor også i givet fald beslutte at holde sig til den tredje retters karakterer, når denne har rettet samtlige eksemplarer af en prøve.

Kommissionen har anført, at der, når der i øvrigt ikke foreligger beviser af nogen art, ikke kan opstilles nogen formodning for, at Udvælgelseskomitéen har givet efter for

pression eller har tillagt forhold, der var dens arbejde uvedkommende, betydning, og har udtalt, at den overlader det til Domstolen at afgøre, om det er på sin plads at fremlægge de af sagsøgeren krævede aktstykker.

B — *Overtrædelse af artikel 6 i bilag III til vedtægten*

1. *Kolivas* har gjort gældende, at Domstolen i dom af 28. februar 1980 (Bonu mod Rådet, 89/79, Sml. s. 553) har fastslået, at den tavshedspligt, der gælder for udvælgelseskomitéers arbejde, er til hinder dels for, at der videregives oplysninger om de enkelte komitémedlemmers stillingtagen, dels for at der afsløres forhold, som angår en vurdering af de enkelte ansøgere eller disse indbyrdes.

I det foreliggende tilfælde har komitémedlemmerne Christoyannopoulos og Stefanidis både i Bruxelles og i Luxembourg brudt tavshedspligten vedrørende Komitéens arbejde, idet de har afsløret detaljer om komitémedlemmernes adfærd og navnlig udtalt sig om, hvorledes personalerepræsentanten stemte. Det skete på et tidspunkt, hvor Udvælgelseskomitéerne endnu ikke havde afsluttet arbejdet, og uanset de mulige følger for det komitémedlem, der repræsenterede personalet for så vidt angår dette medlems frihed til at opfylde det ham pålagte mandat og til at stemme. Christoyannopoulos har skadet ikke blot ansøgernes generelle interesser, men også de øvrige komitémedlemmers interesse, navnlig det af Personaleudvalget udpegede medlems interesse.

Efter sagsøgerens mening savnes ethvert grundlag for den sammenligning, Kommissionen har opstillet mellem udvælgelsesprøveprocedurerne og forfremmelsesprocedurerne. Da vedtægten for tjenestemænd intet indeholder om forfremmelsesudvalgene, kan der ikke findes nogen bestemmelse om, at arbejdet dér er omfattet af tavshedspligten. I øvrigt er intet til hinder for, som Kommissionen tilsyneladende vil gøre gældende, at et forfremmelsesudvalg enstemmigt vedtager en henstilling. Det er endelig umuligt at sammenligne arbejdet i en udvælgelseskomité ved en udvælgelsesprøve og arbejdet i et Forfremmelsesudvalg, og under alle omstændigheder kan ansættelsesmyndighedens afsløring af det standpunkt, som personalets repræsentant indtager under arbejdet i Forfremmelsesudvalget, ikke begrunde et brud på den tavshedspligt, som arbejdet i en udvælgelseskomité ved en udvælgelsesprøve omfattes af.

2. *Kommissionen* har svaret, at anbringendet herom er faktisk forkert, idet de omtvistede afsløringer ikke på nogen måde har kunnet bryde med den tavshedspligt, der omgærder Udvælgelseskomitéens arbejde, samt at sagsøgeren ikke har interesse overhovedet i at kritisere disse afsløringer, som ikke har indeholdt en kritik af ham.

Det er Kommissionens opfattelse, at det var meningen med de omhandlede afsløringer at berolige personalet, og at erklæringen om, at Udvælgelseskomitéen enstemmigt, dvs. også med samtykke fra personalerepræsentanten, havde fundet det nødvendigt at lade foretage en tredje rettelse, var møntet på at berolige ansøgerne og ingenlunde brød med Komitéens tavshedspligt. Kommissionen har under henvisning til præmisserne 5 og 7 i Domstolens dom af 14. juni 1977 (Costacurta mod Kommissionen, 73/76, Sml. s. 1163) gjort gældende, at tavshedspligten med hensyn til Komitéens arbejde gælder spørgsmål vedrørende vurderingen af ansøgernes personlige, eventuelt indbyrdes afvigende forhold, og ikke bestemmelser af generel art, som Udvælgelseskomitéen træffer

med henblik på tilrettelæggelsen af arbejdet. Det er ikke absolut nødvendigt over for ansøgerne at skjule, at en beslutning til styrkelse af den objektive vurdering af deres prøver er blevet truffet enstemmigt. Ifølge Domstolens praksis gælder desuden, at en udvælgelseskomités afgørelse ikke kan anfægtes, såfremt tavshedspligten først blev overtrådt på et tidspunkt, hvor denne afgørelse var blevet truffet. I det foreliggende tilfælde var der allerede truffet en gyldig beslutning om at lade foretage en tredje rettelse på det tidspunkt, hvor Christoyannopoulos fremsatte sin erklæring.

Ifølge Kommissionen opstiller ansættelsesmyndigheden også listen over tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelse, efter enstemmig udtalelse fra Forfremmelsesudvalget, hvilket også »afslører« hvilket standpunkt personalets repræsentant har indtaget.

Om afsløringen af, hvad personalerepræsentantens stemme gik ud på, har Kommissionen gjort gældende, at det ikke rigtigt er klart, hvori denne afsløring kan indeholde en kritik af sagsøgeren; afstemningen for en tredje rettelse gav ham jo sikkerhed for, at Udvælgelseskomitéens beslutning var lovlig.

Kommissionen har sluttelig anført, at vedtægten ikke har påbudt tavshedspligt vedrørende arbejdet i Komitéen for at forskåne personalets repræsentant for kritik, men for at beskytte ansøgerne og sikre, at Udvælgelseskomitéen kan træffe sine afgørelser i fuld uafhængighed.

C — *Overtrædelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventing og om billighed*

1. *Kolivas* har anført, at han efter de forsikringer, han fik fra generaldirektøren for Personale og Administration og direktøren for personale, og som fremgår blandt andet af Valsesia's note af 13. april 1983, klart kunne gå ud fra, at Udvælgelseskomitéerne i udvælgelsesprøverne ville bestå af tre medlemmer, der ikke tilhørte Kommissionens græske oversættelsesafdeling, og stole på, at prøverne ville blive rettet to gange. Men Kommissionen tilsidesatte princippet om beskyttelse om den berettigede forventning, idet den udnævnte Christoyannopoulos og Stefanidis til medlemmer af Udvælgelseskomitéen, og Udvælgelseskomitéen har, efter at være blevet bekendt med resultaterne af de to rettelser, pålagt en bisidder i Komitéens nærværelse at rette de skriftlige prøver eller nogle af dem. Hermed har Udvælgelseskomitéen også tilsidesat sagsøgerens berettigede forventning om, at »det maksimum af garantier«, som administrationen havde ønsket at give ansøgerne, ville blive respekteret.

Sagsøgte finder det endvidere uacceptabelt, at visse medlemmer af Udvælgelseskomitéen kunne optræde som ansøgernes overordnede, idet de gav oplysninger om visse ansøgere, uden at disse fik mulighed for at tage stilling til de overordnedes udtalelser. Hermed har Udvælgelseskomitéen tilsidesat princippet om lighed.

Sagsøgeren har fremhævet, at Kommissionen i forbindelse med omtalen af Vlachousagen har undladt at oplyse, at det i denne sag, som Vlachou havde anlagt mod Revisionsretten, var afdelingschefen i en anden institutions oversættelsesafdeling, nemlig Kommissionens, der var udpeget som bisidder.

Sagsøgeren afviser påstanden om, at Udvælgelseskomitéen traf beslutning om den

tredje rettelse i ansøgernes interesse. Påstanden herom støttes ikke på beviser af nogen art og er fuldstændig grundløs, for så vidt som Kommissionen ikke har kunnet være bekendt med de virkelige grunde til Udvælgelseskomitéens afgørelse.

Med hensyn til ansøgernes anonymitet, har sagsøgeren gjort gældende, at et af Udvælgelseskomitéens medlemmer og dette medlems suppleant havde mulighed for at identificere ansøgerne, eftersom de var deres overordnede og antallet af ansøgere var begrænset (15), ligesom de efter deres uddannelse og faglige erfaring havde begrænsede muligheder for at vælge sprog og prøver. De overordnede kunne heller ikke være uvidende om, at sagsøgeren og de øvrige ansøgere ville vælge de sprog, de kendte bedst, og de faglige områder, de var bedst inde i.

Sagsøgeren har udtalt, at hans krav om, at Domstolen giver pålæg om fremlæggelse af Udvælgelseskomitéernes mødereferater og de tre vurderinger af de skriftlige prøver, skyldes den begrænsede tillid, han har til upartiskheden hos visse af Udvælgelsekomitéens medlemmer. Han har med tilfredshed noteret sig, at Kommissionen implicite har accepteret at fremlægge disse vurderinger og mødereferater, og har anmodet om, at det sker før den mundtlige forhandling.

2.. *Kommissionen* har svaret, at sagsøgeren ikke på noget tidspunkt har modtaget en forsikring om, at der i Udvælgelseskomitéen ikke ville indgå medlemmer fra Kommissionens »Græske Oversættelsesafdeling«. Tværtimod blev det den 13. april 1983 af Valsesia meddelt Personaleudvalget, at det var nødvendigt, at et af Udvælgelseskomitéens medlemmer kom fra denne Afdeling, uden at oplysningen herom i øvrigt blev kritiseret i skrivelsen af 21. juni 1983 fra formanden for Personaleudvalget til Morel.

Generaladvokat Lenz har i øvrigt i sit forslag til afgørelse af 28. november 1985 i Vlachou-sagen udtalt, at det var sagligt at tilkalde lederen af den græske sektion af Kommissionens Oversættelsestjeneste for Middel- og Langfristede Opgaver med hjemsted i Luxembourg som bisidder.

Efter Kommissionens opfattelse var den tredje rettelse et udtryk for god forvaltning, og beslutningen herom blev truffet i ansøgernes interesse og udgør ikke en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

For så vidt angår ansøgernes anonymitet sørgede Udvælgelseskomtiéen, for at undgå enhver risiko, for at nummerere prøverne, før de blev udleveret til den tredje retter. For så vidt angår argumentet om, at Christoyannopoulos og Stefanidis kunne identificere ansøgerne, har Kommissionen anført, at der er tale om en beklikkelse, der ikke støttes på antydning af bevis. Kolivas har i øvrigt udmærkede kundskaber i tysk og har kunnet vælge mellem økonomiske, tekniske og videnskabelige emneområder ved udvælgelsesprøven. Sagsøgeren gør ikke gældende, at Christoyannopoulos og Stefanidis var forudindtagede over for ham. Kommissionen gør gældende, at ansøgernes anonymitet blev respekteret, og at Udvælgelseskomitéen ikke på nogen måde har været partisk. Udvælgelseskomitéens objektivitet og retternes uafhængighed blev tilstrækkeligt sikret.

Kommissionen har vedrørende billighedsprincippet gjort gældende, at Udvælgelseskomitéens beslutning om at lade foranstalte

en tredje rettelse må antages at være truffet i ansøgernes interesse og ikke i den hensigt at skade dem, og det så meget mere som denne beslutning blev truffet enstemmigt.

Kommissionen er villig til for Domstolen at fremlægge alle oplysninger af betydning vedrørende det af Udvælgelseskomitéen udførte arbejde. Den har udtalt, at den forlader sig på Domstolen for så vidt angår afgørelsen om, hvorvidt ren og skær tvivl hos sagsøgeren vedrørende Udvælgelseskomitéens upartiskhed udgør tilstrækkeligt grundlag for fremlæggelse af de krævede aktstykker, når der ikke foreligger andre beviselementer.

IV — Besvarelse af spørgsmålet fra Domstolen

Efter Domstolens anmodning om at blive gjort bekendt med, hvem der foretog den tredje rettelse af de skriftlige prøver, som Udvælgelseskomitéerne havde anmodet om, og hvilke kvalifikationer disse rettere havde, har Kommissionen fremlagt mødereferatet fra Udvælgelseskomitéen i udvælgelsesprøve KOM/LA/4/84, der giver de ønskede oplysninger.

F. Schockweiler
Refererende dommer